

Посочвате - нека се покаже
Въ тогъ труденъ за всички ни день
Че е сила, а не както всички
Да трепери и да се потайва.

Дѣдо Филипъ

И ти мислишь, че той ще откаже?

Никола

Страхливъ си е, па кой знай май...

Дѣдо Филипъ

Приказвахъ му... А той само слуша...

Па като му свѣтнаха очитѣ...

Азъ изтръгнахъ... Направлямъ го каза

Азъ съмъ майсторъ. Моста е мой чадо-

Давамъ сѣнка! Какво е живота

Безъ хубаво, всеполезно дѣло?

Кой майка за свидно си лете

Не би дала - най-мило - живота?

... Направя го... Запомни Никола

Майсторъ Манолъ не знай шега що е...

Никола.

/Бива тегнатъ отъ чутото. Ала после се ободрява

Отъ нова помисълъ, минава нѣколко стѣпки

И почва да търка самодоволни длани/

Никола

/Като огледва дѣдо Филипа, сѣкашъ да си спомни/

Та той каза?

Дѣдо Филипъ

Както сега на тебъ

Тукъ приказвамъ... Поприказвахме си.

И пакъ казвамъ: То безъ сѣнка нѣма

Да се свърши...

Никола

Тѣй ще да е. Ацъ бихъ го направилъ

Първи майсторъ, ако бѣхъ на моста.

Дѣдо Филипъ

Какъ ще станешъ, ако не покажешъ

Че те бива. Азъ на твое мѣсто

Бихъдалъ сѣнка. То веднѣжъ се случва

Въ живота. А два пѣти тукъ

Никой не е живѣлъ.

Готовъ съмъ азъ.